

บทคัดย่อ

ในการดำเนินคดีอาญาของไทย ศาลทำหน้าที่รับฟังพยานหลักฐานจากการนำสืบพยานของคู่กรณีแล้วซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน ซึ่งตาม ป.วิ.อ. มาตรา 227 ได้กำหนดให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน ทั้งปวงอย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำผิดจริง และจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำผิดหรือไม่ ให้ยก ประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลย

อย่างไรก็ตาม พยานหลักฐานบางประเภทมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือน้อย ซึ่งอาจทำให้ศาลหลงผิด หรือเกิดอคติไปในทางที่ผิดเพี้ยนจากความเป็นจริง เช่น พยานบอกเล่า พยานขัดทอด พยานหลักฐานที่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยังไม่มีโอกาสที่จะตรวจสอบ หรือหักล้างตามที่ควรจะเป็น เป็นต้น ถ้าพยานหลักฐานเหล่านี้มิได้ถูกตัด (exclude) ออกไป ก็จะเป็นพยานหลักฐานที่รับฟังได้ (admissible evidence) และศาลจะต้องนำมาพิจารณาซึ่งน้ำหนักเพื่อใช้วินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริงในคดีด้วย ซึ่งศาลจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง หากผิดพลาดไปย่อมจะทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษทางอาญา ด้วยเหตุนี้ ป.วิ.อ. มาตรา 227/1 ที่เพิ่มขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2551 จึงได้นำหลักปฏิบัติในการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานประเภทนี้ไว้ในทำนองเดียวกับแนวบรรทัดฐานศาลฎีกาที่มีมาแต่เดิม โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญก็คือ

(1) เป็นการกำหนดแนวทางในการใช้ดุลพินิจของศาลในการชั่งน้ำหนักพยาน เป็นการนำแนวคำพิพากษาศาลฎีกามาบัญญัติไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสเป็นที่รู้กันโดยทั่วไป คู่ความสามารถตรวจสอบได้ และเป็นภาวะวิสัย

(2) เพื่อเป็นแนวทางในการชั่งน้ำหนักพยานที่มีข้อบกพร่องประการอื่น หมายถึงเป็นกรณีปลีกย่อย เช่น พยานที่มีจุดอ่อน เป็นญาติกับผู้ต้องหา ไม่ใช่พยานคนกลาง พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่อาจปนเปื้อน เป็นต้น ซึ่งถ้าเป็นกรณีกฎหมายต่างประเทศอาจรวมถึงพยานที่ได้มาโดยมิชอบ หรือได้จากการค้นที่ไม่ชอบ

(3) การกำหนดแนวทางการรับฟังพยานหลักฐานไว้อย่างชัดเจน อาจทำให้การรับฟังพยานหลักฐานของศาลไม่ยืดหยุ่น ซึ่งควรให้เป็นวิวัฒนาการของศาลในการตัดสินจะเหมาะสมกว่า

อย่างไรก็ตาม หลักดังกล่าวใน ป.วิ.อ. มาตรา 227/1 นี้มีใช้หลักกฎหมายใหม่ แต่เป็นการนำแนวทางปฏิบัติที่ศาลไทยใช้ในการวิเคราะห์น้ำหนักพยานหลักฐาน มาบัญญัติในตัวบทโดยถือเป็นเพียงหลักเบื้องต้นในการใช้ประเมินน้ำหนักของพยานหลักฐานประเภทนี้ให้รอบคอบ

เป็นพิเศษซึ่งในต้วบทกฎหมาย บางถ้อยคำยังบัญญัติไว้ในลักษณะเปิดกว้างให้ผู้กฎหมายสามารถใช้ดุลพินิจได้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าควรจะได้มีการอธิบายถ้อยคำในต้วบทของมาตรา 227/1 ให้มีความชัดเจนเพื่อที่ผู้กฎหมายจะได้ทราบแนวทางในการใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง

Abstract

In Thailand's criminal proceedings, Court must hearing admit evidence by the adduction of evidence from the litigant. After that for weigh evidence along the criminal procedure code article 227, has provide the court a discretion diagnosis weigh evidence. Nevertheless court will not judge all convict until there is assure that the criminal offence is actual found and the accused is offend.

When a reasonable doubt has occurred, whether the accused has offend, it should raise the benefit of the doubt to the accused.

In any case, certain of the weigh evidence is found less reliable that could cause the court believe by mistake or incline to prejudice different from the truth such as Hearsay Evidence, Implicate Evidence or any party of the litigant whom has no opportunity to cross- examine or confute etc. For all these evidences, In this case if there are not excluded , it will be admissible evidence and the court must take criticize for diagnosis question of fact. The court must act with caution without error point which could allow an innocent to be punished in criminal. Thereby, the criminal procedure code article 227/1 which recently added in the year 2008 has conducted rule of practice concerning weigh evidence in the same originally judicial precedent, which shown in the main objective belows;

1. For setting guideline discretion in the way of weigh evidence in the court. This is formation in the Supreme Court to ordain for ensure to the general partner and litigant can be verified in objective.

2. To weigh evidence of unexpectedly other defects cause for example, in the case of weak point witness in terms of relative with the accused. The scientific evidence could be contamination etc. In foreign country it might include illegally obtained evidence or Evidence from an illegal search.

3. To setting clearly about the stage of listening to the evidence witness. It may cause the court judge not adjustable way. It should let the court considerate in the appropriate way.

However the statement in the criminal procedure code article 227/1 is not the new principle of law, it is the way which Thailand's court practicing for analyze the evidence witness and state in the ordain. This the basically principle to estimate this kind of the evidence witness as in the code of law is disclose for the people can make their own decision. For my opinion it should be explained clearly by word defined in the criminal procedure code article 227/1 for any law user would learn how to practise law in the correct way.